

Mēs ziedam.. un dziedam

«Mēs ziedam» - šāds sevi vitāli apliecinošs nosaukums ir dots sieviešu kora «Vizma» 50 gadu jubilejas koncertam, kurš rīt izskanēs Dobeles kultūras namā. «Mēs tiešām ziedam. Gan ziedam, gan arī dziedam. Tas izsaka mūsu būtību», skaidro diriģente Vizma Zandersone.

CV jeb jubilāra dzīvesgājuma apraksts

Koris ir dibināts 1972. gadā Bēnē, un to veidojusi diriģente Marija Brazovska. Vadījuši arī Kārlis Beinerts, Olafs Tomenass, Rolands Kleinbergs.

Kopš 1979. gada kolektīvu vada Vizma Zandersone. Kormeistare ir Inga Siliņa, koncertmeistare - Ilze Lazdiņa.

Skaisto nosaukumu «Vizma» koris ieguva 1990. gadā, kad arī kļuva par Dobeles kultūras nama kolektīvu.

Kora repertuārā ir bijusi dažādu žanru un laikmetu mūzika. Lielāko daļu veido latviešu komponistu darbi. Koris sadarbojas ar vairākiem komponistiem, kuri irveltījuši dziesmas tieši «Vizmai». Repertuāra neatņemama sastāvdaļa ir latviešu tautas dziesmas dažādu komponistu aranžējums.

«Vizma» ir koncertējusi vairāk nekā 20 dažādās pasaules valstīs, piedalījies gan Latvijas, gan pasaules līmeņa vērienīgos pasākumos, no kuriem spilgtākais bija Pasaules kora olimpiāde 2014. gadā.

Dziedātājas godā tur tradīcijas. Kopš 1994. gada ik gadu tiek rīkots Vizmu salidojums. Koris ir piedalījies visos Dziesmu svētkos, radoši sadarbojas ar Latvijas un Eiropas labākajiem vīru korim.

Korim ir savs karogs un sava himna, kurai mūziku komponējusi Astrīda Klāsona. Teksta autors ir dzejnieks Vitauts Ļūdēns.

«Vizma» vizmo, zaigo, mirgo...

Korim dots tā diriģentes skaistais, latviskais vārds, kuru var tēlaini apspēlēt. Tāpēc «Vizma» savās dziesmās gan vizmo, zaigo un mirgo, gan dzirkstī, spīguļo un margo.

- Kā sākās jūsu lielais kopdarbs?

- Tolaik mācījos konservatorijā, kas tagad ir Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmija, pie Ilgvara Matroža, un viņš piedāvāja pastrādāt ar Bēnes sieviešu kori, sagatavojot to uz Dziesmu svētkiem. Korim nepārtraukti mainoties diriģenti un īsti neejot. Labprāt piekritu. Biju jauna, un tas man arī bija jauns izaicinājums. Vienīgais mans noteikums bija, lai mani aizved uz Bēni un atgādā atpakaļ uz Dobeli pēc mēģinājuma.

Tā arī notika. Tad arvien vairāk sāku aicināt līdzī dobelniekus - savas māsas, draudzenes. Tā mēs «apaugām» ar Dobeles dziedātājām. Beigās pat vāja-

dzēja autobusu. Tā braukšana uz Bēni, sarunas un mēģinājumi - tas bija tik jautri, aizraujoši un romantiski. Repertuāru apguvām, un Dziesmu svētkos koris piedalījās.

Un tad pēc desmit gadiem mūs - jau patiešām labu kori - uzaicināja kļūt par Dobeles kultūras nama kolektīvu. Sākās pretējais process, kad bēniece brauca uz Dobeli.

- Kā «Vizma» izskatās uz pārējo Latvijas sieviešu kora fona?

- Teikšu tā - esam pieklājīgā līmenī, bet neesam spicē. Un arī nevaram būt, jo mums ir cits uzstādījums. Labākajos koros ir stingras prasības, un tur uzņem tikai dziedātājas ar muzikālo izglītību. Daža laba mana koriste vēlētos, lai es jaunu dalībnieču uzņemšanu veiktu ar prasīgāku atlasi. Ja būtu stingra atlase, būtu vieglāk apgūt repertuāru, taču es uzskatu, ka Dziesmu svētki ir visas tautas svētki. Un, ja cilvēks grib dziedāt un arī var to darīt, labāk vai sliktāk, tad lai dzied!

Ļoti priecājos, ka uz kori nāk arī jaunas meitenes. Jaunas dziedātājas pašlaik ir visvairāk vajadzīgas. Bet es neteikšu nē arī jebkura vecuma dziedātājai.

- Korim ir tik daudz koncertu, braucienu, saviesīgu pasākumu un draudzību...

- Dažkārt šķiet, ka pat par daudz, mājās arī kādreiz jābūt. Taču daudzām meitenēm tieši tāpēc patīk būt kori. Tas ir nopietns stimuls.

Esam bijušas arī ļoti tālās vietās, piedalījāmies kora konkursos Vācijā un Somijā. Man gan vairāk patīk tieši koncertbraucieni, jo konkursi prasa ļoti smagu gatavošanos un stresu. Šogad notika kora izbrauciens ar laivām - tas bija pasākums! Tā bija pašu meiteņu iniciatīva.

Jā, par sieviešu kolektīviem bieži izsakās ne īpaši glaimojoši. Taču es esmu strādājusi arī ar vīru kori, un intrigas prot vērtēt arī vīri. Nezinu, kā tas ir izdevies, bet mums ir jauks mikroklimats. Manuprāt, galvenais ir atklātība, tad arī attiecības būs labas.

- Kāda esi kā diriģente?

- Nu... Es esmu ... normāla diriģente. Jā, tas gan - es nelaižu citus klāt pie «šprīces». Meitenes jau zina manu teicienu: mēs apspriedāmies, un es nolēmu. Kaut

Koris «Vizma».

gan pēdējā laikā arvien vairāk ieklausos arī savās meitenēs, tomēr neatzīstu disputus kori, jo vienmēr katrāi būs savs viedoklis. Ir jābūt vienam, kas pasaka, kā būs.

Zelta vērtībā man ir kormeistare Inga. Man nav uztraukuma, ka Inga varētu apvainoties, jo es viena visu tā stingri nosaku. Zinu, ka citos koros kormeistari sen būtu apvainojušies, ja tik maz tiktu pie teikšanas, bet Inga rakstura ziņā ir burvīgs cilvēks. Priecājos, ka Inga gan diriģē, gan visu citu dara. Un Inga man ļoti palīdz ar savu balsi - viņa var visu nodziedāt.

Koris saka «jā» trakām idejām

Kora prezidente KRISTĪNE PAKULE:

- Korī dziedu jau vairāk nekā 20 gadus. Jāpateicas toreizējai dziedātājai un manai kolēģei Irinai Mēdumai, kura mani uzaicināja uz mēģinājumu. Atceros šo dienu un pirmos iespaidus par diriģenti: no viņas staroja tāda labestība un profesionalitāte, ka es uzreiz sajutos gaidīta šajā kolektīvā.

Kopš tā laika piedzīvoti daudzi skaisti braucieni, īpaši siltas atmiņas ir par ceļojumu uz Melnkalni, Zviedriju un Īriju. Jāatzīst, ka darbošanās pašdarbības kolektīvā - tā ir arī unikāla iespēja apceļot, redzēt dažādas interesantas vietas un baudīt kopīgus piedzīvojumus ne tikai plašajā pasaulē, bet arī tepat Latvijā. «Vizmu» raksturo draudzīgas, es pat teiktu, ģimeniskas attiecības, mīlestība uz ceļošanu un dažādiem hobijiem, uz kopīgu koncertēšanu un vienkārši - dzīves svinēšanu. Šis koris saka «jā» trakām idejām un šķietami neiespējamām lietām.

Vizma Zandersone ir viens no vērtīgākajiem cilvēkiem, kurus man savā dzīvē ir laimējies sastapt. Viņa ir apveltīta ar tik ap-

brīnojami lielu cilvēkjaudu! Pat situācijās, kad liekas neiespējami turpināt kora dziedāšanu, piemēram, nesējā pandēmijas laikā, mūsu diriģente saka: «Jā, mēs piedalīsimies!» Un viss izdodas! No šādiem cilvēkiem patiesi var mācīties un iedvesmoties.

Darbošanās šajā kolektīvā ļoti lielā mērā ir veidojusi mani kā cilvēku, padarījusi krāsaināku manu personību un reizēm arī izvilksusi, piespiedusi atkal «piecelties kājās» pēc dzīves sitieniem, par ko esmu patiesi pateicīga šim kolektīvam.

Ja uznāk dusmas, sāk dziedāt!

Kora dziedātāja Ināra TUMAŠČIKA:

- Kāpēc dziedu kori? Koris man ir kā dopings, kā rīta kafija. Dziesma sniedz prieku, uzlādē «baterijas». Dziesma un kora atmosfēra vakara mēģinājumos pēc darba dienas palīdz atbrīvoties no noguruma, no sliktām emocijām.

Kāds gudrais bija teicis: ja tev uznāk dusmas un gribas kliegt, sāk dziedāt! Tas gan apstulbinās klātesošos, bet pašai uzlabosies garastāvoklis.

Mūsu koris ir kā ģimene. Neesmu dzirdējusi kādu žēlojoties, cik apkārt viss ir slikti, ka nav nekā laba. Koris un dziesma maina pasaules uztveri, mainās arī sajūtas. Koris ir iedvesmas avots, bet bez tās dzīvē grūti atrast prieku. Pēc mēģinājuma vai koncerta mājās pārrodos uzlādēta, labā garastāvoklī. Un šis stāvoklis turpinās arī nākošajā dienā. Pēc lieliem pasākumiem, kā Dziesmu svētki, Pasaules kora olimpiāde, tas turpinās ļoti ilgi.

Mums paveicies ar diriģenti. Vizma valdzina ar visu savu būtību. Viņa ne tikai māca dziedāt, bet arī audzina mūs, pašai to nenojaušot. Audzina ar savu attieksmi sa-

skarsmē - savu stingrību papildina ar labestību, iejūtību. Vienmēr eleganta, modīga, gaiša un pozitīva.

Visspilgtākie notikumi, protams, saistās ar Dziesmu svētkiem un koncertiem ārzemēs. Koris brauc katru gadu. Savīlņojoši palicis atmiņā Latvijas proklamēšanas gadadienai veltītais koncerts Kanādā, Toronto un Hamiltonā. Pilnas zāles, un, ja redzi, ka klausītāji uztver dziesmu ar asarām acīs, kāds ir viņu līdzpārdzīvojums, pat grūti dziedāt. Kaklā kāpj kamols. Mēs toreiz izpildījām arī Raimonda Paula dziesmu «Svētvakars». Saskaņojot repertuāru pirms braukšanas, organizatori Kanādā šo dziesmu vispār izvītroja no repertuāra. Mēs uzdrīkstējāmies nodziedāt un katrā koncertā pat divas reizes.

Ungārijā, kur baznīcā dziedājām garīgo repertuāru augšā pie ērģelēm, mūs nosauca lejā, klausītāju priekšā, un lūdza atkārtot vēlreiz. Un tad aplausu vētra! Šādu emocionālu brīžu mums ir daudz.

Koris vienmēr piekrīt visiem izaicinājumiem. Saka, ka mēs esam trakas. Par to liecina arī piedalīšanās šīs vasaras koncertuzvedumā «Dziesma dejo, deja skan» Mežaparka estrādē. Bet, kā teica koristes pēc tam, - tas bija to vērts. Pateicības rakstā par piedalīšanos tā arī bija ierakstīts - paldies, ka bijāt pietiekami neprātīgas, lai piekristu piedalīties.

Anita Banzīņa

Foto no kora «Vizma» arhīva

MAF

Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par lappuses saturu atbild raksta autors